

ԴԱՏԱՍՏԱՆ ԳԱՅԼՈՅ

Այն ինչ արվւոյն մեկնեալ գիշեր մերձենայր .
Հովուաց ըզհօտ տարեալ յանքոյթ 'ի դադար ,
Էւ զատուցեալ զորոյ պարարտ ասրաբեր ,
Զմորթ քերծէին կախեալ զոտից ընդ այեր ,
Շունք փարախին կացեալ հովուաց առնթներ ,
Անքունն , Պահնակ , Ամենին Աս Գայլակեր
Զ'ի փորոտեաց ակընկառոյց 'ի բաժին :

Սովալըլուկ անցաւոր Գայլ ,

Ընդ փարախին ծերպ զայն տեսեալ ,

Գոչէ առ շունքս դառնագին .

« Այ անօրէնք , պաճարք յիմարք գրաստամիտ ,

« Բանի աղմուկ խառնաձայն

« Յարուցեալ էր ձեր ընդ այն՝

« Եթէ ըզմորթ ես քերծէի որովիդ » :

Առակին բանքս զանգործ մարդկանն շովատ ,
Որք զակն եդեալ 'ի դոյս մեծաց՝ տարապարտ ,
Գունակ զոյլոյս ժրտին բարուրս կարկատել ,
Երբ անձեռնհաս լինին զայլոցն շորթել :

ՄԱՆԿԱՆՆ ԼԱՅՈՂԻ ՄԱՅՐ ԳԱՅԼԱԿՈՉ

Առ որրանաւ Մանկանն , որ լայր դառնապէս .

Մայր 'ի խրրատ նորուն՝ ըզլացըս կարճել , —

« Գայլոյ , ասէ , թէ լաս այլ ևս՝ տաց ըզքեզ : » —

Լըւեալ Գայլոյ զայս բան , յ'առ դրունս անցանել ,

Ըզկայ էառ , մնալով որսոյն քաղցրահամ :

Փակեալ զաչեր Մանկանն 'ի նիրհ զըւարթնոյ ,

Մայրն ելանէր 'ի գործ պաշտմանն իւրոյ :

Այլ առ սեմաւ տեսեալ զզազանն անըզամ , —

« Առ ինչ , ասէ , զալուստ քոյ աստ , անօրէն : » —

« Վառն մանկանն լացողի , տիկին , ասէ , կամ աստէն : » —

Էւ 'ի ստըրկաց եղեալ նորուն թոպամահ ,

Զայս բան ասէ , ամենեցուն 'ի խրրատ .

« Ընդ խօսըս կնոջ հըրապուրչի կաց ըզգաստ ,

« Զի զայր անըզոյլ պատրէ կին չար անխնայ » :